

- 4) Czy europejski nakaz zapłaty, który został wydany z naruszeniem przedmiotu rozporządzenia lub przez organ niewłaściwy rzeczowo, może zostać poddany ponownemu badaniu z urzędu? Czy postępowanie sporne będące rezultatem wniesienia sprzeciwu powinno, w braku jurysdykcji, zostać z urzędu lub na wniosek umorzony?
- 5) W zakresie w jakim sądy węgierskie są właściwe do przeprowadzenia postępowania spornego, czy przepisy krajowego prawa procesowego powinny być interpretowane zgodnie z prawem Unii i konwencją montrealską w ten sposób, że muszą one w sposób nieunikniony wskazywać przynajmniej jeden sąd, który – w braku jakiegokolwiek innego łącznika – jest zobowiązany do rozpoznania sprawy co do istoty w postępowaniu spornym będącym wynikiem wniesienia sprzeciwu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Nîmes (Francja) w dniu 28 lutego 2014 r. – Jean-Claude Van Hove przeciwko CNP Assurance SA

(Sprawa C-96/14)

(2014/C 142/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Nîmes.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jean-Claude Van Hove.

Strona pozwana: CNP Assurance SA.

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie wspomnianego w tym przepisie warunku dotyczącego określenia głównego przedmiotu umowy obejmuje warunek ustanowiony w umowie ubezpieczeniowej, mającej na celu zagwarantowanie przejęcia zobowiązań spłaty długu wobec pożyczkodawcy w wypadku całkowitej niezdolności pożyczkobiorcy do pracy, który to warunek wyklucza spełnienie świadczenia przez ubezpieczyciela, jeśli ubezpieczonego uznano za zdolnego do wykonywania działalności niezarobkowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 3 marca 2014 r. – SMK Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

(Sprawa C-97/14)

(2014/C 142/32)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SMK Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága i Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 55 dyrektywy o podatku VAT ⁽¹⁾ obowiązującej do dnia 1 stycznia 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że artykuł ten odnosi się tylko do będących odbiorcami usług podatników, którzy nie mają numeru identyfikacji podatkowej do celów VAT lub nie są zobowiązani do jego posiadania w państwie członkowskim miejsca, gdzie faktycznie świadczone są usługi?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy jedynie art. 55 dyrektywy o podatku VAT ma zastosowanie do określenia miejsca świadczenia usług?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 55 dyrektywy o podatku VAT obowiązującej do dnia 1 stycznia 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że, w sytuacji gdy podatnik będący odbiorcą usług będących przedmiotem umowy o podwykonawstwo dysponuje numerem identyfikacji podatkowej do celów VAT lub powinien nim dysponować w więcej niż jednym państwie członkowskim, czy wyłącznie do decyzji wspomnianego odbiorcy należy określić numer identyfikacji podatkowej z jakim korzysta on ze świadczenia usług (włączając także przypadek, gdy uznano, że podatnik będący odbiorcą świadczenia ma siedzibę w państwie członkowskim faktycznego miejsca świadczenia usług, lecz dysponuje także numerem identyfikacji podatkowej do celów VAT w innym państwie członkowskim)?
- 4) Na wypadek, gdyby odpowiedź na pytanie trzecie brzmiała, że uprawnienia decyzyjne odbiorcy usług są nieograniczone, czy art. 55 dyrektywy o podatku VAT należy interpretować w ten sposób, iż:
 - do dnia 31 grudnia 2009 r. można uznać, że usługi były świadczone pod numerem identyfikacji do celów VAT wskazanym przez odbiorcę wspomnianego świadczenia, jeśli odbiorca ten także jest uznany za podatnika zarejestrowanego (z siedzibą) w innym państwie członkowskim i towary są wysyłane lub transportowane poza państwo członkowskie, w którym usługa była faktycznie świadczona;
 - na określenie miejsca świadczenia usług ma wpływ fakt, że mający siedzibę w innym państwie członkowskim odbiorca świadczenia jest podatnikiem, który dostarcza gotowe towary, wysyłając je lub transportując je poza państwo członkowskie, gdzie były świadczone usługi do pośredniego odbiorcy, który odsprzedaje towary w trzecim państwie członkowskim Wspólnoty, a odbiorca usług będących przedmiotem umowy o podwykonawstwo nie transportuje towarów w powrotnej drodze do swego zakładu?
- 5) Jeśli uprawnienia decyzyjne odbiorcy usług nie są nieograniczone, czy na zastosowanie art. 55 dyrektywy o podatku VAT obowiązującej do dnia 1 stycznia 2010 r. mają wpływ:
 - okoliczności, w jakich odbiorca określonych wykonanych prac, których przedmiotem jest towar, nabywa odpowiednie surowce i udostępnia je osobie, która wykonuje te prace;
 - to, z jakiego państwa członkowskiego i pod jakim numerem identyfikacji podatkowej podatnik będący odbiorcą usług realizuje dostawę gotowych towarów będących wynikiem wspomnianych prac;
 - fakt, że – tak jak w sporze w postępowaniu głównym – gotowe towary będące wynikiem wspomnianych prac są przedmiotem szeregu dostaw w ramach łańcucha transakcji jeszcze na terytorium kraju, w którym dokonywane są prace i że są transportowane z tego kraju bezpośrednio do nabywcy końcowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 3 marca 2014 r. – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. i in. przeciwko
Magyar Állam**

(Sprawa C-98/14)

(2014/C 142/33)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.